Dosarul nr.1r-785/25 Judecătoria Hîncești, sediul Ialoveni
nr.1-23128557-02-1r-09072025 Judecător Svetlana Bîcu

D E C I Z I E
În numele Legii

28 iulie 2025 mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții de Apel Centru

În componența:
Președintele completului de judecată,
Judecătorul Alexandru Spoială
Judecătorii Igor Chiroșca și Mihail Proca

a examinat în procedură scrisă, în lipsa părților, în ordine de recurs, recursul avocatului Serghei Postica în interesele inculpatului Valeriu Vîrlan declarat împotriva sentinței Judecătoriei Hîncești (sediul Ialoveni) nr.1-190/23 din 13 iunie 2025, privind condamnarea lui:

*Vîrlan V******, născut la *****, IDNP *****, domiciliat în or. Ialoveni, str. *****, moldovean, cetățean al RM, studii medii speciale, supus militar, încadrat în câmpul muncii, căsătorit, fără antecedente penale,

de săvârșirea infracțiuni prevăzute de art.264[1] alin. (1) Codul penal;

termenul de examinare în prima instanță : 06.09.2023 – 13.06.2025;

termenul de examinare în instanța de recurs : 09.07.2025 - 28.07.2025;

procedura de înștiințare a părților a fost legal executată;

asupra recursului, în baza materialelor din dosar și a argumentelor prezentate, Colegiul penal,

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Hîncești (sediul Ialoveni) din 13 iunie 2025, Vîrlan V*****, născut la *****, c/p *****, a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin.(1) Codul penal şi în baza acestei Legi se condamnă la muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 240 (două sute patruzeci) ore cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport. În temeiul art.67 alin. (3) din Codul penal, se explică lui Vîrlan V*****, că în caz de eschivare cu rea-voinţă de la munca neremunerată în folosul comunității, ea se înlocuiește cu închisoare, calculându-se o zi de închisoare pentru 4 ore de muncă neremunerată în folosul comunității. Condamnatul Vîrlan V*****, se obligă să se prezinte în termen de 5 (cinci) zile de la data rămânerii definitive a sentinței, la Biroul de Probațiune, în a cărui rază teritorială își are domiciliu. Se aplică inculpatului/condamnatului Vîrlan V*****, măsura preventivă –

obligarea de a nu părăsi țara, până când sentința va deveni definitivă. Măsura preventivă „ridicarea provizorie a permisului de conducere a mijloacelor de transport” aplicată în privința lui Vîrlan V*****, se menține până la intrarea sentinței în vigoare. Corpurile delicte: două înregistrării video din data de 06.08.2023, stocate pe un suport CD-R, după intrarea sentinței în vigoare se va păstra la dosarul penal nr.1-190/23; mijlocul de transport de model „Renault Kango” cu n/î ***** ***** – de restituit proprietarului, după intrarea în vigoare a sentinței. Copia sentinței, după rămânerea definitivă, se remite I.P. „Agenția Servicii Publice”, pentru executarea sentinței în partea pedepsei complimentare obligatorii - anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, inculpatul Vîrlan V*****, la data de 06.08.2023, aproximativ la orele 20:35 min., aflându-se la volanul unității de transport de model „Renault Kangoo”, cu numărul de înmatriculare ***** *****, deplasându-se pe strada ***** din or. Ialoveni, în apropierea imobilului cu nr.47, nu s-a isprăvit cu conducerea mijlocului de transport și a accidentat în mers un alt automobil de model „Ford Tranzit”, cu numărul de înmatriculare *****. În timpul documentării accidentului rutier, fiind suspectat la conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate a fost supus testării alcoolscopice cu alcooltestul „Drager”, astfel s-a stabilit că în aerul expirat de acesta, la data de 06.08.2023, ora 21:51, se conține 0,93 mg/1 alcool, cantitate care conform art. 134^{12} alin. (3) din Codul penal, reprezintă stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

3. La data de 30 iunie 2025, avocatul Serghei Postica în interesele inculpatului Valeriu Vîrlan a depus recurs în termen prin care solicită casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Valeriu Vîrlan să fie achitat.

4. În motivarea recursului, avocatul recurent a invocat dezacordul cu sentința din 13 iunie 2025, considerând-o neîntemeiată din motiv că prin aceasta a fost condamnată o persoană nevinovată. Din probele care au fost examinate nu s-a demonstrat că acțiunile inculpatului întrunesc semnele componenței de infracțiune incriminată. Astfel susține apărarea că nu s-a demonstrat că Vîrlan Valeriu s-a aflat în stare de ebrietate în momentul comiterii accidentului rutier, ori acesta nu a fost testat alcoolscopic la momentul dat, însă după o perioadă de timp în care Vîrlan Valeriu a plecat la domiciliu și a revenit ulterior la fața locului fără mijlocul de transport. Prin urmare, apărarea susține, că în acțiunile lui Vîrlan Valeriu lipsește obiectul juridic special al infracțiunii, precum și latura obiectivă în forma faptei prejudiciabile, iar lipsa semnelor date are ca consecință însăși inexistența infracțiunii imputate inculpatului. Suplimentar, partea apărării invocă încălcarea dreptului la un proces echitabil a inculpatului Vîrlan Valeriu, manifestat de către prima instanță prin continuarea dezbaterilor judiciare, ultimul cuvânt și pronunțarea sentinței de

condamnare în lipsa inculpatului Vîrlan Valeriu.

5. Potrivit art. 447 alin. (1), (2) din Codul de procedură penală, (1) Recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezența părților la proces. (2) Instanța de recurs fixează data examinării și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței. Procurorul, avocatul și inculpatul au fost înștiințați legal despre data examinării recursului și despre faptul că sunt în drept să depună referințe.

6. Procurorul delegat în Procuratura de Circumscripție Centru, Vadim Gribincea a depus referință în cauza penală dată, asupra recursului declarat de către avocat în interesele inculpatului, prin care se menționează că argumentele recurentului nu au fost pe măsură să substituie constările primei instanțe, de vreme ce recurentul nu invocă erori de fapt sau de drept care au afectat soluția, astfel consideră soluția propusă de acesta ca fiind nefondată, cu menținerea soluției primei instanțe ca fiind întemeiată și legală.

7. Colegiul penal, examinând sentința atacată prin prisma motivelor de recurs formulate, cercetând materialele cauzei penale, consideră necesar de a respinge recursul avocatului în interesele inculpatului ca fiind nefondat, cu menținerea sentinței atacate ca fiind legală şi întemeiată, din următoarele considerente.

8. Conform art.437 alin.(1) pct.1) din Codul de procedură penală, pot fi atacate cu recurs sentințele pronunțate de judecătorii privind infracțiunile ușoare pentru săvârșirea cărora legea prevede în exclusivitate pedeapsa non-privativă de libertate.

9. Conform art.448 din Codul de procedură penală, judecând recursul, instanța verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei și a oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs. Instanța de recurs este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în recurs.

10. Conform art.449 alin. (1) pct. 1) lit. a) din Codul de procedură penală, „judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: respinge recursul, menținând hotărârea atacată, dacă recursul este nefondat”.

11. La pronunțarea sentinței, prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt şi de drept şi just a concluzionat că, inculpatul Valeriu Vîrlan comis anume infracțiunea imputată. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art.101 Codul de procedură penală, din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității şi veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

12. Pe parcursul judecării cauzei, inculpatul Vîrlan V*****, a refuzat de a face careva declarații. Necăutând la faptul, că inculpatul Valeriu Vîrlan nu a recunoscut vina, Colegiul penal conchide, că prima instanță motivat și întemeiat a concluzionat referitor la vinovăția lui în comiterea infracțiunii imputate.

13. Colegiul penal reține, că vinovăția inculpatului Valeriu Vîrlan în comiterea

infracțiunii prevăzute de art.264[1] alin.(1) Codul penal, adică conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, se dovedește integral și prin cumulul de probe, care sunt pertinente, concludente, utile și veridice și coroborează între ele, cum sunt:

- declarațiile martorului Chianu Ghenadii, în ședința de judecată a declarat că, la 06.08.2023 fiind implicat în serviciu pe teritoriul r. Ialoveni în jurul orelor 20:30 a parvenit informația telefonică precum că s-a produs un accident rutier pe str. *****. Deplasându-se la fața locului unde era solicitantul Cristea O***** care a comunicat că un automobil de model „Renault Kangoo" l-a tamponat și a părăsit locul accidentului. În timpul întocmirii schemei la fața locului s-a apropiat și Vîrlan Valeriu fără automobil, după care s-au deplasat la IP Ialoveni pentru a documenta cazul. La IP Ialoveni ambele persoane s-au deplasat cu mijloacele de transport implicate în accident, conform proceduri ambele persoane au fost testate unde la Vîrlan Valeriu s-a constatat 0,93 mg/l concentrația de alcool. Totodată s-a stabilit că permisul de conducere era expirat. Vîrlan Valeriu a fost de acord cu rezultatul testării, automobilul a fost ridicat și dus la parcarea „Magda Tur". Concentrația de alcool era de 0,93 mg/l și Vîrlan Valeriu a fost de acord cu concentrația dată. Vîrlan Valeriu nu a solicitat să fie dus la medic pentru recoltarea probelor din sânge. (f.d.128-129)
- declarațiile martorului Cristea O***** în ședința de judecată a declarat că, nu ține minte data, era în luna septembrie anul 2023 sau 2024. Se deplasa prin or.Ialoveni cu automobilul „Ford Tranzit" pe strada principală în fața băncii „Moldova Agroindbank", i-a ieșit din spate la depășire un automobil de model „Renault", nu s-a așteptat să iasă la depășire că era linie continuă. La un moment dat acesta a virat la dreapta, i-a tăiat colțul, când a apăsat pe frână l-a lovit în aripă. A stopat, iar automobilul și-a continuat deplasarea și s-a oprit la strigătele oamenilor din stradă. În acel moment văzând că nu iese din mașină a început să-l filmeze cu telefonul personal, secvențele fiind transmise poliției. Când a ieșit din mașină și a făcut vre-o 2-3 pași a văzut că ultimul are un mers neadecvat. A apelat la poliție, între timp conducătorul auto s-a urcat în automobil și a plecat și peste 5-10 min s-a întors înapoi fără mașină. Și a zis că nu este vinovat el, ulterior polițistul i-a demonstrat că nu are dreptate. A venit inspectorul de patrulare a făcut măsurările și au fost invitați la sediul poliției. Acolo ambii conducătorii auto au fost testații cu testul „Drager", rezultatul la conducătorul auto fiind de 0,93 mg/l. Polițistul i-a spus că are dreptul să înainteze pretenții materiale, automobilul acestuia nu era asigurat și permisul de conducere era expirat. Conducătorul auto pășea neadecvat, nu-și ținea echilibrul. A încercat să vorbească cu el dar nu-l asculta și a simțit miros de alcool de la acesta. Conducătorul auto a suflat în prezența sa, deoarece nu sufla corect a suflat de 2-3

ori. Nu a atras atenția dacă mușchiul a fost schimbat. Se deplasa de la vale la deal de la marketul „Victoria”. (f.d.130-131)

- procesul verbal de testare alcoolscopică din 06.08.2023, conform căruia agentul constatator Chianu Ghenadii, aducând la cunoștință lui Vîrlan Valeriu drepturile și obligațiile sale, l-a supus testării alcooscopice, cu dispozitivul de măsurare a concentrației de alcool în aerul expirat de tip Drager Alcotest, stabilindu-se concentrația de 0,93 alcool în aerul expirat (f.d.8, 11);

- procesul verbal de înlăturare de la conducerea vehiculului din 06.08.2023, conform căruia a fost efectuată înlăturarea lui Vîrlan Valeriu de la conducerea automobilului „Renault Kangoo” cu n/î ***** *****, temeiul fiind conducerea în stare de ebrietate alcoolică (f.d.14);

- procesul verbal de ridicare din 21.08.2023, acțiune procesuală prin care de la Chianu Ghenadii au fost ridicate două înregistrări video din data de 06.08.2023, stocate pe un suport CD-R (f.d.25), care au fost vizualizate în ședința de judecată,

- procesul verbal de examinare a obiectului din 21.08.2023, acțiune procesuală prin care au fost supuse examinării două înregistrări video din 06.08.2023, stabilindu-se că acestea cuprind momentul testării alcooscopice a lui Vîrlan Valeriu, iar rezultatul testării este de 0,93 mg/l alcool în aerul expirat. (f.d.26)

14. Astfel, analizând probele anexate la materialele cauzei, cercetate atât în cadrul instanței de fond, cât și în instanța de recurs și apreciindu-le din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilații şi veridicității, Colegiul penal constată că acestea demonstrează cu certitudine vinovăția inculpatului Valeriu Vîrlan în comiterea infracțiunii prevăzute de art.264[1] alin.(1) Codul penal și demonstrate prin probele analizate și apreciate supra, astfel încât, prin prisma prevederilor art.101 Codul de procedură penală, instanța de recurs atestă cu certitudine că Valeriu Vîrlan a comis infracțiunea imputată lui, și că acțiunile inculpatului întrunesc elementele infracțiunii de conducere a mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

15. Instanța de recurs, menționează faptul că, argumentele invocate de partea recurentă în cererea de recurs au fost combătute prin probatoriul cercetat în prima instanță și prin sentința nominalizată. Logica evenimentelor versiunii părții acuzării se regăsește la cauza respectivă, care în colaborare cu probele prezentate dovedesc vinovăția inculpatului. Doar negarea faptului comiterii infracțiunii nu poate proba nevinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate.

16. Colegiul penal nu poate reține alegațiile invocate de inculpat în textul recursului formulat or, versiunea inculpatului, fiind analizată în coroborare cu declarațiile oferite de către martori conchide, că și-a găsit confirmare deplină faptul comiterii infracțiunii

imputate inculpatului Valeriu Vîrlan.

17. Colegiul penal consideră ca fiind neîntemeiată poziția invocată de partea apărării privind nevinovăția inculpatului care a fost testat alcooscopic după un anumit timp, adică la mai mult de o oră după producerea accidentului, având în vedere că el a plecat acasă apoi a revenit la locul accidentului rutier. Din declarațiile martorului ocular Cristea O***** se confirmă cu certitudine că Valeriu Vîrlan după producerea accidentului rutier, când a coborât din automobil și a făcut câțiva pași avea mersul neadecvat, aceste momente au fost filmate de către el cu telefonul mobil, iar înregistrarea video a fost transmisă poliției (f.d.130-131) și care a fost cercetată și în ședința de judecată a instanței de fond. Totodată, se reține și faptul, că atât martorul Cristea cât și partea apărării susțin că Vîrlan Valeriu s-a întors la locul accidentului rutier după 5-10 minute (…) iar ulterior a fost supus testării alcooscopice cu testul Drager prin care s-a stabilit că Vîrlan Valeriu avea o concentrație de alcool etilic în aerul expirat de 0,93 mg/1, ceea ce constituie stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, iar cu rezultatul testului a fost de acord, nefiind contestat.

18. Este lipsită de credibilitate versiunea apărării privind nevinovăția lui Vîrlan Valeriu în conducerea automobilului în stare de ebrietate, având în vedere faptul că acesta nu a fost stopat nemijlocit de către polițiști și supus testării alcooltestului imediat, or este obligația conducătorului auto să rămână la locul accidentului rutier pînă la sosirea echipajului de poliție, care obligatoriu îndeplinește formalitatea testării alcoolscopice al conducătorilor auto în situația producerii unui accident rutier. Conducerea mijlocului de transport de către inculpat rezultă și din decizia agentului constatator (f.d.16) prin care inculpatul a fost sancționat pentru comiterea accidentului rutier, faptă recunoscută de către acesta (pct.18 din procesul – verbal cu privire la contravenție). Prin urmare, solicitarea apărătorului cu privire la achitarea inculpatului Valeriu Vîrlan este una neîntemeiată, întrucât probele acuzării nu au fost combătute, iar învinuirea adusă făptuitorului la caz nu a fost răsturnată prin contraprobe.

19. Instanța de recurs reiterează că probele nominalizate supra dovedesc incontestabil vinovăția acestuia, iar temei pentru a pune la îndoială veridicitatea lor nu s-a constatat, acestea fiind obținute cu respectarea normelor de procedură și în ansamblu coroborează între ele, confirmând pe deplin vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate.

20. Dezacordul părții recurente cu sentința instanței de fond este întemeiat doar pe critica modului în care instanța de judecată a apreciat probele şi circumstanțele cauzei, însă, împrejurările enunțate supra denotă în mod concludent că instanța de fond nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârea atacată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, că a avut loc fapta de săvârșirea căreia a fost învinuit inculpatul, că această faptă a fost săvârșită de inculpat, fapta întrunește

elementele constitutive ale infracțiunii, fiind constatată vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii, iar solicitarea formulată prin cererea de recurs nu poate fi admisă.

21. Prin urmare, instanța de fond corect a stabilit în urma cercetării judecătorești, că acțiunile inculpatului Vîrlan Valeriu conțin toate elementele constitutive ale componenței de infracțiune imputate lui, adică a infracțiunii prevăzută la art.264[1] alin.(1) din Codul penal, inclusiv şi latura obiectivă, argumente pe care instanța de recurs le acceptă şi pentru a evita repetări inutile le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența şi practica CEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16 februarie 2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deşi obligă instanțele să îşi motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

22. Recurentul a invocat şi pretinsa încălcare a dreptului la un proces echitabil, manifestat prin continuarea dezbaterilor judiciare în lipsa inculpatului. Inculpatul a fost prezent la examinarea cauzei (cercetarea judecătorească), iar dezbaterile judiciare s-au amânat la solicitarea părții apărării. Acesta a cunoscut despre ședința de judecată preconizată pentru dezbaterile judiciare, prin urmare avea obligația de a anunța instanța despre imposibilitatea de a se prezenta sau de a solicita amânarea ședinței de judecată pentru o altă dată. Inculpatul nu s-a prezentat în ședințele de judecată cu mai multe ocazii. Instanța de fond a purces la dezbaterile judiciare în lipsa inculpatului, însă argumentul că inculpatul a fost lezat în dreptul de a pleda poziția în fața instanței nu poate fi reținut, dat fiind faptul că, inculpatul în cadrul cercetării judecătorești a refuzat a face declarații (f.d.132), de fapt aceeași poziție a avut-o pe parcursul întregului proces penal. Instanța de recurs nu poate constata ingerința în dreptul inculpatului la un proces echitabil, or această situație a fost generată de conduita inculpatului, nu poate fi imputabilă instanței de fond, în dezbaterile judiciare fiind prezent avocatul inculpatului, ales de ultimul.

23. Față de lucrul judecat de primă instanță, Colegiul penal constată o motivare amplă și temeinică a sentinței pronunțate cu privire la procesul de evaluare și apreciere a probelor prezentate de părți în raport cu fapta incriminată prin rechizitoriu inculpatului, astfel fiind în corespundere cu exigențele articolului 6 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale. Potrivit jurisprudenței CEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. În cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă

sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de apel/recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță. (*Garcia Ruis contra Spaniei, Helle contra Finlandei*).

24. Colegiul penal consideră că, nerecunoașterea vinovăției de către inculpat de comiterea infracțiunii imputate și abținerea de a face declarații nu echivalează cu achitarea lui, deoarece circumstanțele stabilite și probele analizate și enumerate, dovedesc cu certitudine comiterea de către dânsul a faptelor încriminate și o califică ca o metodă de apărare. Din aceste considerente, Colegiul penal consideră necesar de a respinge argumentele recurentului cu referire la faptul că nu sunt întrunite elementele infracțiunii, or, acestea se combat prin cumulul de probe analizate supra, enumerate și apreciate prin prisma prevederilor art.101 Codul procedură penală.

25. Cu referire la numirea pedepsei penale, Colegiul penal conchide că instanța de fond la stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, corect a aplicat prevederile legale, și, în conformitate cu prevederile art.7, art.61, art.75 Codul penal, a ținut cont cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condițiile de viață ale acestuia.

26. În acest sens, în privința inculpatului Valeriu Vîrlan nu au fost stabilite careva circumstanțe atenuante sau agravante, în conformitate cu prevederile art.76 și art.77 Codul penal. Totodată, potrivit materialelor cauzei penal, se remarcă că ultimul se caracterizează pozitiv, la evidența medicului psihiatru și narcolog nu se află și este fără antecedente penale.

27. În aceiași ordine de idei, se remarcă faptul că infracțiunea pentru care inculpatul Valeriu Vîrlan a fost deferit justiției se califică ca ușoară şi pentru săvârșirea căreia legea (în redacția de până la intrarea în vigoare a legii nr.136/2024) a prevăzut o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

28. În acest sens, instanța de recurs apreciază întemeiată concluzia primei instanțe care a aplicat legea penală în vigoare la data comiterii faptei, conform prevederilor art.8 din Codul penal, or redacția art.264[1] Codul penal adoptată prin Legea nr.136 în vigoare de la 07.09.2024, agravează situația inculpatului și nu are caracter retroactiv.

29. Astfel, că reieșind din totalitatea circumstanțelor stabilite, ținând cont de scopul pedepsei penale îndreptate spre restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, precum şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului cât şi a altor persoane, Colegiul penal conchide că, prima instanță întemeiat a considerat numirea unei

pedepse sub formă de 240 ore de muncă neremunerată în folosul comunității, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

30. În acest context instanța de recurs remarcă, că pedeapsa complementară sub formă de anularea dreptului de a conduce mijloace de transport prevăzută de art.264^1 alin.(1) Codul penal este obligatorie și vine să îndeplinească rolul de completare a represiunii şi de lichidare a practicii vicioase în rândul conducătorilor auto de conducere a autoturismelor în stare de ebrietate, și înlăturării stării de primejdie create asupra siguranței pe drumurile publice.

31. Astfel, luând în considerare cele menționate supra, Colegiul penal consideră nefondat recursul declarat de către avocat în interesele inculpatului, împotriva sentinței Judecătoriei Hîncești (sediul Ialoveni) nr.1-190/23 din 13 iunie 2025, urmând a fi respins iar drept urmare a fi menținute prevederile sentinței contestate.

32. În temeiul art.448 și art.449 alin. (1) pct. 1) lit. a) din Codul de procedură penală, Colegiul penal al Curții de Apel Centru,

d e c i d e :

Respinge ca nefondat recursul avocatului Serghei Postica, în interesele inculpatului Valeriu Vîrlan, declarat împotriva sentinței Judecătoriei Hîncești (sediul Ialoveni) nr.1-190/23 din 13 iunie 2025 și se menține această sentință fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul **Alexandru Spoială**

Judecătorul **Igor Chiroșca**

Judecătorul **Mihail Proca**